

Τὴν κλασικὴ τοῦ τὴν πυγμῆ κουεῖ κι' αὐτὸς γιὰ χάρι
κι' ἡ μάνα σας τί κούναγε σὲ μερικὸς ρωμάει.

Μὲ τῆς πυγμῆς τὸ κούνημα τραβάει τὸν ντουμπ
καὶ καταστῆλνει τρωμερὸς ἐνθρὸν παροξυσμοῦ,
κι' ὁ Ρέπουλης σ'τὴ Ζάκυνθο καί σ'τὴν Κεραλλονιά
πηγαίνει μὲ τὴν Δόξα μακρὰ νὰ παύσῃ τοὺς σεισμοῦς.

Καὶ τρέχουσε, στὸν Ρέπουλη καὶ ξεφωνίζουσι βλοῖ:
ἀνόρθωσε τὰ σπῆτια μακρὰ καὶ ὡσε μακρὰ, Μανώλη,
ἀπὸ λιμοῦ, ἀπὸ σεισμοῦ,
καὶ τόσους καταποντισμοῦς.

*Ὁ Κερνάβαλε, προχώρει, κι' ἄς σιγῆσουσι κοπετοί,
ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ...
ράνε μακρὰ μὲ κομερτί,
Βασίλη γαρτολιμῶν,
ποῦ δὲν σκιάζουσι τὸν Αἴμον.

*Ὁ Κερνάβαλος περνεῖ,
σκόνη γίνεται,
ὁ Κερνάβαλος κερνεῖ,
βλοῖ πίνετε.

Βάρδα μπρός γιὰ νὰ περάσῃ,
σ'τὴν πρωτεύουσα νὰ μπερῇ,
κι' ἐν ὄργαισι καὶ πομπῇ
μεγαλοπρεπῶς νὰ δράσῃ.

Καλῶς ἤλθεσ ἐν χαρῇ
σ'τὴν μητέρα τοῦ χοροῦ,
καλῶς ἤλθεσ, μασκαρὰ,
σ'τὴν κυριαν μασκαροῦ.

*Ἄλλ' ἤμεις κι' ὁ χορὸς αὐτὸς τῶν Ἀνάτων
ἦτο πραγματικῶς ἐκ τῶν ὀρασιότατων.
Καί σ' τοὺς ἀπηλιπισμένους ἐκ πάσης ἀνακρώσεως
εἶδα κι' ἀνθρώπους,
κι' εἶπα σὺν φαρλατᾶ:
ἀνάτων τὸ πάθος αὐτῆς Ἀνορθώσεως.

Γι' αὐτὴν συναλαζῶν οἱ τῶν Ἑλλήνων παῖδες,
γι' αὐτὴν τὴν Λεονώρα
μέσα σὲ κούνησι τῶρα
κουνεῖν οὐταν κουνεῖδες.

Γι' αὐτὴν τρανὸ τροπάρη,
γι' αὐτὴν φρενιάζουσι ρήτορες,
γι' αὐτὴν κουτσοὶ γαιδάροι
μὰς ἔρχοντ' ἐπιβήτορες.

*Ἀνορθώσι βοῆ Στρατός, *Ἀνορθώσι καὶ Στόλος,
κι' Ἀνορθώτις τοὺς Ρωμηροὺς κτυπεῖ κερανοβόλος,
Κι' ὁ Θεοτόκης ἔλλαξε, δὲν εἶναι σὺν καὶ πρῶτα,
ντόλτες φῶρ νιέντε, ζάπλωμα, κι' ὄλο ζωὴ καὶ κότα.

*Ἀνορθώσι προσέβαλε καὶ τοῦτον τελευταίως,
καὶ πρὸς κατὰ πλῆξιν πολλῶν
καὶ σειροπληκτικῶν κεραλῶν
ὠρθώθη σὺν Ἀντάτος.

*Ἄφες καὶ τοὺς Δουκάδες,
τοὺς Κορφοῦς, τῆς Σπικιάδες,
καὶ τὴν Ρόπα καὶ τὰ λάδια.

Καὶ τὸν τρέχοντα τὸν μῆνα
ἤλεθ μέσα σ'τὴν Ἀθήνα
νὰ μαζώξῃ τὰ κοπάδια.

*Ἦλεθ πάλι δυνατὸς
μὲς σ'τὴν στοργαγμαῖ σ'τὴν στάνη,
κι' ἀπαρτίσας κι' αὐτὸς
τὸν Ἀνορθωτὴ νὰ κἀνη.

Τὸν ἐμάγευσε καὶ τοῦτον ἡ περικαλλὴς ἐκείνη,
καὶ τῆς ῥίχνεται κοντὰ,
κι' ἔχει μέσα τοῦ σεντᾶ
καὶ νεανικὸ γιαιγκίνι.

*Στὴν Ἀνορθωσι κι' Ὁ Τζώρτζης ἄρχισε νὰ κἀνη χάδια,
σῆκωσε πυγμῆ κι' Ὁ Τζώρτζης, σιτιδαρὸ μὰς δείχνει χεῖρ,
καὶ τοὺς φίλους θεθαίνει πῶς παραιτίσῃ τὰ λάδια,
κι' ἤλεθ γιὰ νὰ ἐγάλη λάδι τοῦ Μεσοκί τοῦ Λευτέρη,
κι' ὁ Λευτέρης ἐλευθερώσῃ σὺν καὶ πρὶν δὲν ὀβλωνίξῃ
κι' Ἀνορθώσις μοναχὸς τοῦ δὲν θὰ συγχοκοπακίξῃ.

*Ὅτις πάλιν τῶν γιγαντωνί, ὀλιτοῦ νέου ξερκηκοῦ...
κόντρα κι' ἡ πυγμῆ τοῦ Τζώρτζη σ'τὴν πυγμῆ τοῦ Κρητικοῦ,
κι' ἐπαγγέλλεται κι' Ὁ Τζώρτζης πῶς θὰ κλείσῃ τὰ Καζίκια
καὶ θὰ κἀνη τοῦ Λευτέρη τὴν Ἀνορθωσι τζορτζίνα.

*Ὅμως κι' ὁ ρεπουμπλικάνος ἔτσι δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ,
θὰ τοῦ ἐγάλη τὰ μαλλιά,
θὰ τοῦ ἐβάλη τὰ γαλαλιά,
θὰ τὸν κἀνη στοκοφισί.

*Ὁ γιγανταῖα πάλι
κράτους ἀνορθωτικοῦ...
κόντρα κι' ἡ πυγμῆ τοῦ Ράλλη
σ'τὴν πυγμῆ τοῦ Κρητικοῦ.

Βρόντοι, βρυγμοί,
κι' ἄμην ἄμην,
καί σ'τὴν πυγμῆν
κόντρα πυγμῆ.

Καὶ θὰ βλέπουσι μετ' ὀλίγου κερνήτες ἐκλογεῖς
Ἀνορθώσις διαφορῶς καὶ πυγμαῖς λογιῆς λογιῆς,
καὶ κανέναι δὲν θὰ ζερε ποτὴ νὰ δράξῃ, ποῖα ν' ἀφήσῃ,
καὶ ποτὴ πρῶτῃ νὰ ψήρῃ.

Δῶσε, Κερνάβαλέ μου, σ'τοὺς λιποσάρκου πάχος,
κι' ἐν μέσῳ τῶν βρυγμῶν
χαίρετῃς πυγμαχῆς
τὸ κράτος τῶν πυγμῶν.

Κι' ὄλας τὰς Ἀνορθώσις τραγουδῆσαι καὶ σὺ,
καὶ βάλε τῆς σ'τὸ ζῦδι καὶ κἀνε τῆς τουρσί.

*Ὅποια νέα πάλι
φυλῆς μεγαλοφῶνου...
καλῶς μὰς ἤλθεσ πάλι...
εἶδα... καὶ τοῦ χρόνου.

Καὶ καμποςίαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Νὰ τῆς Πινακοθήκης λαμπρὸν Ἡμερολόγιον
μὲ γλαφυρὰς εἰκόνας καὶ μ' ἕνα κι' ἄλλον λόγιον.

*Ὅρασιον κι' ἡ Φιλόλογος ἐβγάλε Πηνελόπη,
ὅπου τὸ βλέπεισι καὶ θαρρεῖ πῶς ἔγινε σ'τὴν Εὐρώπη.